

[Udenrigsministeren.]

være forenelig med vore EFTA-forpligtelser og kunne kun tilvejebringes, hvis de øvrige EFTA-lande accepterede en sådan særordning for Danmarks vedkommende.

Men når jeg siger, at problemet om associering ikke er aktuelt, må jeg dog have lov til at pege på, at for det første har den franske regering både gennem de Gaulles udtalelse og senere gennem den franske udenrigsministers udtalelser over for England tilkendegivet, at man var villig til at overveje en britisk associering til fællesmarkedet.

Efter sammenbruddet af forhandlingerne i Bruxelles har, så vidt det er os bekendt fra dagspressen, den tyske udenrigsminister, Schröder, på tilsvarende måde ventileret tanken om, at man skulle udarbejde en associeringsaftale mellem Storbritannien og fællesmarkedet, og under den debat, der fandt sted i underhuset i forgårs og i går, gav den britiske handelsminister, lord-seglbevarer Heath, udtryk for, at Storbritannien under visse forudsætninger ikke ville stille sig afvisende til en associeringsløsning. Selv om der altså ikke ligger nogen aktuel mulighed her eller ligger noget aktuelt problem, kan man ikke udelukke, at der i hvert fald kommer forhandlinger om en sådan løsning eller drøftelser af den, der kan give en nærmere afklaring.

Jeg tror imidlertid ikke, man skal rejse for store forhåbninger til, at en sådan associeringsløsning kan blive til virkelighed, men man kan altså ikke helt udelukke den på forhånd.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel understregede videre, som også andre talere har gjort det, at i den videre udvikling af EFTA, som jeg forstår vi er enige om, må det være Danmarks opgave at søge sikret, at landbruget og fiskeriet kommer med ind under EFTA-aftalen på en måde, så disse erhverv ligestilles med industrien. Jeg kan sige, at det er helt givet, at det vil være regeringens bestræbelse at søge landbruget bragt ind under EFTA-aftalen i arbejdet for

EFTAs videre udvikling, og jeg håber, at de øvrige EFTA-lande vil have forståelse for, at dette er nødvendigt for Danmark.

Når det ærede medlem dernæst omtalte den mulighed, som jeg tror er nævnt af Bertil Ohlin, at man måske kunne styrke EFTA-samarbejdet ved at omdanne EFTA til en toldunion, kan jeg være enig med det ærede medlem i, at dette spørgsmål bør undersøges; men igen vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er en af den slags løsninger, som næppe kan siges at være særlig sandsynlig.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde nogle bemærkninger omkring forholdet mellem det økonomiske og det politiske i markedsudviklingen og fandt, at det, der aldeles afgørende havde ført til sammenbruddet af forhandlingerne, var det forskellige politiske syn, man anlagde i Frankrig og i de øvrige lande, og mente at kunne drage den konklusion heraf, at der følgelig heller ikke bliver nogen markedsløsning for Europa, før man er nået frem til enighed om den almindelige politik, der skal føres i den vestlige verden, og specielt med hensyn til den atompolitik, der skal føres i NATO. Jeg tror, det ærede medlem har ret i, at der er en snæver forbindelse imellem alle problemerne i det vestlige og specielt i det europæiske samarbejde; men jeg ville ikke på forhånd være sikker på, at man kunne drage den konklusion, at der ikke sker noget og ikke kan ske noget på markedsområdet, før der er sket noget med hensyn til NATOs atombevæbning. Jeg tror, det er for håndfast en konklusion, og jeg ville i hvert fald finde det urigtigt, hvis vi fra dansk side af den grund ligesom stillede os afventende over for de økonomiske problemer, nemlig i afventen af, at der skete en afklaring på det andet område. Jeg mener, at der kan tænkes løsninger på det økonomiske samarbejdsproblem, uden at det andet spørgsmål er afklaret, og jeg finder derfor, at det er rigtigt, at vi arbejder herfor.

Det ærede medlem gjorde dernæst en